

# Verslag ondersferenwerk in concentratiekamp Mauthausen

door Nicolaas de Jong

Dit kamp, het grootste buiten Duitsland, ligt op een bergrug aan de Donau, niet ver van Linz, in Oostenrijk. Als je de berg oprijdt, heb je de indruk in een tot in perfectie uitgevoerd Middeleeuws slot aan te komen, met Art Déco bogen en ingangen. Allemaal zeer indrukwekkend, en als je daar als gevangene kwam, waarschijnlijk zeer bedrukkend. Het was een werkkamp, geen vernietigingskamp, maar de barre omstandigheden in de steengroeve onderaan de berg liet veel mensen voortijdig sterven.



We hebben hier in Augustus ondersferenwerk gedaan samen met de opleidingsgroep van mijn vriend de geomant Wolfgang Tiller uit Wenen; een hernieuwde samenwerking. De nacht voor ons werk heeft zich een enorme onweersbui ontladen boven de Donau, en dat slechte weer bleef de eerste dag nog aanhouden, zodat we vaker in stromende regen en mist moesten werken. Het paste er weer goed bij. Mooi was om te ervaren dat onze groepen na twee sferen te hebben gewerkt, zo goed ineenvloeiden zonder veel weerstanden. Het globale beeld van het kamp was, dat er in oude tijden een mysterieplaats was gehuisvest, waar men offers bracht aan de dood, en daarvoor inzicht in bepaald processen in de toekomst terug kreeg, zo, dat men die toekomst ook kon gaan veranderen. De Nazi's hebben ook hier weer een neusje voor gehad (de Oostenrijkers stonden erom bekend om nog heftiger te zijn als de Duitse officieren), en dit oord voor hun doelen trachten om te vormen. Er waren ruimtes in het gebouwencomplex waar nog veel voor dat doel gemartelde zielen rondhingen, die aan deze omvormingen deel hadden moeten nemen. Ons werk bestond daarom vooral in het transformeren van die duistere energie, waarbij we op een gegeven moment direct hulp kregen van Moeder Aarde, die een van ons inspireerde tot het reinigen van de ethersfeer boven het kamp. Een aantal deelneemsters verwerkte de ellende door te huilen, andere door het in het bewustzijn te heffen. We ervoeren, met name in de 8<sup>e</sup> ondersfeer, die van de versplinteraar ofwel satan/ahriman, dat ons gezang een licht- en levenszuil van boven naar beneden in de aarde veroorzaakte die de ban over het gebied brak, en ieder ervoer de zachte zilveren schoonheid van die etherzuil. Als een cadeau kregen we allen in de 9<sup>e</sup> ondersfeer, die van de tegen-seraf die haat uitzendt, dat we door ons hemels geworden gezang een glimp van het shamballa/nieuwe Jeruzalem mochten ervaren. Na afloop was iedereen een tijd stil om dit te kunnen verwerken.

*Uit: Sampo Nr. 11*